

Bemærkninger til forslaget

1. GENERELT

Rammerne for EU's udviklingssamarbejde med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet (AVS-landene) har siden 1975 været fastlagt gennem Lomé-konventionerne. Den seneste konvention, Lomé IV-konventionen, blev undertegnet i Togos hovedstad Lomé den 15. december 1989 for en tiårs periode og revideret ved aftalen om ændring af Lomé IV-konventionen, der blev undertegnet på Mauritius den 4. november 1995. Med henblik på fortsættelse af samarbejdet undertegnede en ny aftale i Benins hovedstad, Cotonou, den 23. juni 2000. Aftalen vil træde i kraft efter fornøden ratifikation.

Samarbejdet omfatter på den ene side Det Europæiske Fællesskab og de 15 medlemslande og på den anden side 77 AVS-lande. Gruppen af AVS-lande blev i forbindelse med underskrivelsen af Cotonou-aftalen forøget med 6 medlemmer; Cook-øerne, Marshall-øerne, Mikronesien, Nauru, Niue og Palau. Aftalen regulerer både bistandssamarbejdet og de handelsmæssige relationer mellem parterne. Et nyt element i Cotonou-aftalen er den fremtidige indgåelse af regionale økonomiske partnerskabsaftaler mellem EU og sammenslutninger af de AVS-lande, der måtte ønske det. Partnerskabsaftalerne skal senest træde i kraft 1. januar 2008 med henblik dels på at øge AVS-landenes markedsadgang i EU og dels på at styrke den regionale integrationsproces blandt AVS-landene.

Udover de regionale økonomiske partnerskabsaftaler er de vigtigste nyskabelser i den nye EU-AVS aftale i forhold til Lomé IV-konventionen en styrkelse af principperne om menneskerettigheder og demokratisering. God regeringsførelse er blevet indskrevet som et grundlæggende princip for samarbejdet, og parterne understreger disse princippers betydning for en bæredygtig udvikling i modtagerlandene. Særligt alvorlige tilfælde af korruption kan i sidste instans føre til suspension eller afbrydelse af samarbejdet med et modtagerland.

For at sikre en mere effektiv anvendelse af bistandsmidlerne vil ressourceallokeringen til de enkelte modtagerlande være betinget af behov og af opfyl-

delse af målsætningerne for udviklingssamarbejdet. På den baggrund vil der, forud for anvendelse af midler fra hver finansprotokol under Cotonou-aftalen, blive fastlagt en indikativ bistandsramme for hvert AVS-land. Rammen kan imidlertid blive justeret efter nærmere undersøgelser.

Til Cotonou-aftalen er knyttet en finansprotokol for konventionens første femårs periode. I protokollen afsættes et samlet beløb på 15.200 mio. EURO svarende til ca. 113,4 mia. kr. (1 EURO = 7,46 kr.). Heraf er 13.500 mio. EURO gavebistand, der skal finansieres gennem Den 9. Europæiske Udviklingsfond (EUF 9), mens 1.700 mio. EURO er lån fra Den Europæiske Investeringsbanks egne midler. Finansieringen og forvaltningen af midlerne i EUF 9 reguleres af en intern aftale indgået den 18. september 2000 mellem medlemslandenes regeringer forsamlet i Rådet.

Danmarks undertegnelse af Cotonou-aftalen den 23. juni 2000 skete med ratifikationsforbehold.

De tekster, som Danmark skal ratificere, og hvortil Folketingets samtykke søges indhentet med dette forslag til folketingsbeslutning, er følgende:

- Cotonou-aftalens tekst og slutakt med dertil knyttede protokoller og erklæringer.
- Den interne aftale om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand under første finansprotokol til Cotonou-aftalen.

2. COTONOU-AFTALEN

Nedenfor følger en redegørelse for hovedindholdet i de væsentligste bestemmelser i Cotonou-aftalen. Antallet af artikler i den nye aftale er væsentligt reduceret i forhold til Lomé IV-konventionens 369 artikler. For at øge aftalens overskuelighed valgte parterne at koncentrere teksten i 100 artikler. Mere tekniske bestemmelser om samarbejdet er anført i seks bilag. Efter præambelen, hvor der henvises til en række internationale aftaler og erklæringer, er selve aftaleteksten ind delt i seks dele: Almindelige bestemmelser; Institutionelle bestemmelser; Samarbejdsstrategier; Samarbejde med henblik på udviklingsfinansiering; Almin-